

РЕШЕНИЕ

№ 1473

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9996** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Б. М. от [населено място] с вх. № 94-BB/76 от 15.10.2012 г. по описа на РДСП С. град, вх. № 24306 от 17.10.2012 г. по описа на АССГ, срещу заповед № 316 от 17.08.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – К. село, потвърдена с решение № РД 01 – 377 от 25.09.2012 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град.

Жалбоподателката твърди, че оспорената заповед, съдържаща отказ за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, е незаконосъобразна. Иска отмяната на обжалвания административен акт.

Ответната страна – директорът на дирекция „Социално подпомагане” – К. село, представлявана от юрк. М. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалваната заповед.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

От В. Б. М. е подадена молба – декларация с вх. № СП – 502-316 от 27.07.2012 г. в дирекция „СП” – К. село за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП за храна, изследвания, лечение и спортен лагер в НСА „В.Л.”. В молбата – декларация е отразено, че заявителката е неомъжена и живее на адрес – [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, ап. 1 с двете си пълнолетни деца – П. В. М., роден през 1986 г. (син) и Е. –

В. В. М., родена през 1990 г. (дъщеря). Декларира е, че доходът на семейството ѝ възлиза на 287,01 лева (получена пенсия в размер на 197,01 лева и декларирана стипендия от 90,00 лева) и че не разполага с други средства; че обитава общинско жилище и че не притежава движимо и недвижимо имущество. Към молбата е приложено ЕР на ТЕЛК № 1593 от 03.07.2012 г. със срок от 01.07.2015 г., за определяне на 100 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ.

На 03.08.2012 г. двама социални работници от дирекция „СП” – К. село са посетили посочения от жалбоподателката адрес за извършване на социална анкета. Същата не е намерена, поради което на основание чл. 27, ал.3 от ППЗСП е оставено уведомление, с което жалбоподателката е поканена да се яви в срок от 3 дни за справка в дирекция “СП” – К. село. След изтичането на този срок на 09.08.2012 г. отново е посетен адресът на заявителката от социалните работници при ДСП „К. село” - Р. и М. и не е осъществен контакт, поради което е поставено ново съобщение в изпълнение на чл. 27, ал.4 от ППЗСП за представяне на документи в подкрепа на мотивите на исканата помощ и удостоверение за получена стипендия.

На 16.08.2012 г. е изготвен социален доклад, с който социалният работник при ДСП К. село посочва, че социална анкета не е осъществена, тъй като лицето не живее на посочения адрес в молбата, поради което е предложено да бъде отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП. Отразено е, че не е изпълнено условието по чл. 27, ал. 6 от ППЗСП – молителката не е представила документи в подкрепа на мотивите за исканата помощ и направени разходи, както и че не е възможно да се направи преценка относно инцидентността на потребностите ѝ.

Административното производство е приключило с издаването на заповед № 316 от 17.08.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – К. село, с която на В. М. е отказано отпускането на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, тъй като не е изпълнено условието по чл. 27, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСП – невъзможно е изготвянето на социална анкета на постоянния ѝ адрес; лицето не представя документи за извършени разходи и е налице невъзможност за преценка на инцидентността на потребностите.

С решение № РД – 01 – 377 от 25.09.2012 г. на директора на РДСП С. град е отхвърлена жалбата на В. Б. М. срещу заповед № 316 от 17.08.2012 г. на директора на дирекция „СП” – К. село.

При така установената фактическа обстановка АССГ, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № РД – 01 – 377 от 25.09.2012 г. на директора на РДСП С. град е връчено на молителката на 29.09.2012 г., а жалбата срещу заповед № 316 от 17.08.2012 г. на директора на ДСП К. село е подадена чрез РДСП С. град на 15.10.2012 г. (понеделник, работен ден). Следователно, спазен е 14-дневният срок по чл. 149, ал.1 от АПК и жалбата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона писмена форма, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон.

Социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс (чл. 11, ал. 2 от Закона за социално подпомагане).

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Закона за социално подпомагане (ЗСП), социалните помощи

се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане.

Съгласно чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП) за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Еднократната помощ не е законово право, а е правна възможност за подпомагане на отделни лица и семейства, като размерът ѝ се определя със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) или от упълномощено от него длъжностно лице. Същата се отпуска след извършване на обективна преценка на доходите на лицата и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната потребност, както и възможността за помощ от близките отразена в социален доклад. Визираните в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникналите потребности представляват потребности, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на човека. Настъпването им е в резултат на непредвидими, неочаквани, непреодолими събития.

Съгласно чл. 26, ал.1 от ППЗСП, социалните помощи се отпускат въз основа на молба – декларация по образец съгласно приложение № 1, подадена от пълнолетно лице до ДСП и след представяне на лична карта или личен паспорт, на всеки член от семейството, навършил 14 години.

Съгласно разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ППЗСП в срок до 20 дни от подаване на молбата-декларация, социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно приложение № 2, като социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по постоянен адрес. В случай, че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в ДСП за справка - чл. 27, ал. 3 от ППЗСП. Ако в срока по ал. 3 лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в ДСП - чл. 27, ал. 4 от ППЗСП. Съгласно чл. 27, ал. 5 от ППЗСП, ако в срока по ал. 4 лицето не се яви за справка в ДСП, социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

От анализа на нормата на чл. 27, ал. 6 от ППЗСП е видно, че при извършването на социалната анкета се взимат под внимание и всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. Тази преценка е възможно да бъде направена единствено с посещение в дома на молителката и извършването на социална анкета. Това е дейност по установяване наличието на условия за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници от ДСП и която се изразява в проверки на място, в проучване на документация и събиране на информация и е

регламентирано в §1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗСП. С посочената правна норма от ППЗСП, е предвидено провеждането на социална анкета да бъде част от процедурата по отпускане или отказване на помощ.

Следователно, извършването на социална анкета е необходимо и задължително условие от процедурата по разглеждане на подадените молби за отпускане на социални помощи съгласно цитираните разпоредби на ППЗСП. В процесния случай след като социалните работници при ДСП К. село са положили всички необходими усилия да издирят молителката на постоянния ѝ адрес, като са спазени условията на чл. 27, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСП и не са могли да извършат социална анкета на адреса на жалбоподателката, то това обосновава извода за правилно прилагане на материалния закон при издаване на оспорения отказ за отпускане на поисканата еднократна помощ. Невъзможността да бъде извършена социална анкета поставя в невъзможност социалните работници да установят наличието на инцидентно възникнали потребности, както и да извършат преценка на всички данни, имащи значение за поисканата социална помощ. В този смисъл решение по адм. дело № 304/2012 г., решение по адм. дело № 16406/2012 г. по описа на Върховен административен съд, VI отделение.

По така изложените съображения жалбата на В. М. се явява неоснователна и оспореният отказ за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, съдържащ се в заповед № 316 от 17.08.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – К. село, е законосъобразен.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 4 от АПК, Административен съд, С. град I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. М. срещу заповед № 316 от 17.08.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – К. село, потвърдена с решение № РД 01 – 377 от 25.09.2012 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването и връчване на препис от съдебния акт на страните пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: